

Волкашинъ (срб. Вукашин) *имя соб. муж.*: Мегю нихъ за кума кладе Тон Делибаша Марко, Старосвата Волкашина, А девери две Гърчина. *М. 179.*

Волия *с. ж.* **Волийка** сумка: Р. мислеше да ся погрыже да направи една волия, за да гужда храната дѣто можеше да наиди по пжтуваніето си *РА. 29. Ср. сл. вратъ. РА. 30. Р. упати ся къмъ мѣстото на барабоа и напѣлни съ тѣхъ волийката си. ib. 48. Ср. сл. вулгия.*

Воловаръ Воловодачъ *с. м.* погонщикъ упряжныхъ воловъ: Четыре гангала, и два пумпала и единъ червенъ чюкундуръ съ рѣжяжк сламкѣ?—Кола, волове и воловаръ съ остена. *Ч. 121. Послѣ зетѣтъ чѣка прѣдъ църковны-тѣ западны врата булкѣ-тѣ си, коѣ-то ѣ смѣква воловодачъ-тъ отъ колѣ-тѣ. ib. 87.*

Вологлаватъ коня *въ соотв. греч. βουκέφαλος*: Дѣ ща дойде младъ Александрия, никой да ни е потставалъ коня да му пофати, кони му вологлаватъ. *Д. S. 4, 6.*

Волски *пр. воловій*: Волска шия. *Ик. 46. Мѣ дохожда сѣки день при мене и ми удря на голъ гърбъ по сто волски жилы, додѣто протече кръвѣта като рѣка. X. I, 95. Ср. сл. телятинъ, лой.*

Волъ *с. м.* **Волецъ** **Волче** *ум.* **Волище** быкъ: Той си изпрѣга едина волецъ Ачѣ ме випрѣга ази да орѣ. *Д. 63, 18—19. Кату спалъ (орач) той, дошло едно дяволче да му утєраде волове-ту ib. p. 142. Идефъ, идефъ до пол-пѣти, Секоа дола скарши кола, Секоа рѣда пукни вола. ib. 265. Едно куцо волище С' едно криво рожище. ib. 533. Неколцина сѣ бератъ у момче-то за да заколятъ вол-отъ (безъ волъ не бидвить свадба). ib. p. 519. Рикна волъ въ темень долъ, чуя лисици-те, опжрѣа опашки-те (тѣпанъ). М. p. 531. (лат.) Днесъ хората сѣ пронашли, че волъ-тъ былъ за яденіе, а конь-тъ за работѣ, та работятъ повече съ коне; и колко-то волове употрѣблявать, невпрѣгатъ гы вече въ шѣж-тѣ а въ рокове-тѣ, зачто-то тамъ была на вола сила-та. Л. Д. 1869 p. 175. Една кравица или едно волче струва вече 300—400—500 гроша. ib. 1876. p. 46. Волове-то съ рало-то по нивы-тѣ. Ч. 100. Метѣфорически о скрягъ: „Остави гы“, каже, „тыя златны волове“ (скѣперници). Л. Д. 1869 p. 232. Ср. подъ сл. будала, врѣжк.*

Воля *с. ж.* 1) воля, охота: Туришь дѣте-то на сисѣ-тѣ, по волѣ-тѣ му, какъ ѣ смуче. Л. Д. 1869 p. 93. Па днесъ (дѣтца-та) караны утрѣ біены изгубятъ волѣ и за училище и за ученіе *ib. p. 162. Воля за наукѣ. ib. p. 167. Да привлѣче мажѣтъ си съ свое-то*